Biblioteca Regională
Tg. [illegible]

Cutezătorii

17

REVISTĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

JOI, 25 APRILIE
1968, ANUL II

SFINXUL „JUNGLEI

ECRAN

ATLAS ÎN ACTUALITATE:

SOMALIA

La invitația tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, **zilele trecute a făcut o vizită oficială în țara noastră DR. ABDIRASHID ALI SHERMARKE,** Președintele Republicii Somalia.

Această vizită, apreciată ca un moment însemnat în dezvoltarea relațiilor de prietenie dintre România și Somalia, a fost un nou prilej pentru poporul nostru de a-și aduce contribuția consecventă la cauza colaborării între toate statele, la instaurarea unui climat de înțelegere și pace în lumea întreagă.

Situată pe coasta de est a continentului african, pe țărmul Oceanului Indian, Somalia are o suprafață ce depășește 630 000 km² și o populație de aproape 3 milioane de locuitori. A devenit republică independentă în 1960. Exploatarea unor bogate resurse naturale ca banane, bumbac, trestie de zahăr, arahide, cedru, pește precum și creșterea animalelor sînt principalele obiective ale economiei naționale. Industria se înfiripă, au apărut fabrici de prelucrare a laptelui și de conserve de carne și pește, recente prospecții au descoperit bogate zăcăminte de fier. Deși desfășurată în condiții dificile, munca poporului somalez este o dovadă a hărniciei sale, Somalia depunînd eforturi pentru a-și consolida independența politică și economică, pentru a înainta pe calea progresului.

COLOCVIUL FĂURARILOR DE FRUMUSEȚE

Pictori, sculptori, graficieni, scenografi, critici de artă s-au adunat la București pentru a lua parte la lucrările CONFERINȚEI PE ȚARĂ A UNIUNII ARTIȘTILOR PLASTICI.

Cu cîteva zile înainte de deschiderea Conferinței, a fost inaugurată, în sala Dalles, Expoziția retrospectivă de pictură și sculptură 1963—1968. *Expoziția a fost vizitată de conducători de partid și de stat în frunte cu tovarășul Nicolae Ceaușescu. Înalții oaspeți s-au întreținut îndelung cu artiștii plastici. Felicitîndu-i pentru cele mai reușite lucrări, tovarășul Nicolae Ceausescu le-a urat succese în activitatea lor creatoare, pentru făurirea unei opere de înaltă ținută artistică, legate de viața și aspirațiile poporului român.*

Necesitatea creării unor atari opere a constituit tema principală a dezbaterilor Conferinței pe țară a Uniunii Artiștilor Plastici. Măiestria creatorilor, căutările lor, diversitatea de stiluri sînt menite să reflecte marea bogăție și frumusețe sufletească a poporului nostru, generoasa ambianță a societății românești moderne.

La ședința de închidere a Conferinței au luat parte tovarășii: Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Chivu Stoica, Paul Niculescu-Mizil, Leonte Răutu, Dumitru Popa. A luat cuvîntul tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU** secretar general al C.C. al P.C.R., președinte al Consiliului de Stat. *Cuvîntarea a fost ascultată cu viu interes de asistență și subliniată în repetate rînduri de însuflețite și îndelungi aplauze.*

Cu gîndul la 1 Mai

Cu în fiecare an, ziua de 1 Mai este întîmpinată și cu bucuria consemnării unor realizări deosebite în muncă. Din noianul de vești relatînd asemenea realizări, notăm pentru voi:

- Constructorii de locomotive de la Uzina «Electroputere» — Craiova au livrat cea de a 600-a locomotivă Diesel-electrică de 2 100 CP de fabricație românească.
- La Uzina de construcții metalice și mașini agricole din Bocșa au intrat în execuție primele elemente metalice sudate, destinate construcției podului de peste Dunăre, de la Vadu Oii — Giurgeni.
- La Pitești a început construcția unui mare combinat de articole tehnice de cauciuc, prevăzut ca, în anul 1972, să satisfacă întregul necesar de astfel de produse cerute de economia noastră națională.

JOI, 18 APRILIE, A AVUT LOC LA BUCUREȘTI **PLENARA CONSILIULUI NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR** CARE, ANALIZÎND ACTIVITATEA SPORTIVĂ ȘI TURISTICĂ DESFĂȘURATĂ ÎN CADRUL ORGANIZAȚIEI, A FĂCUT RECOMANDĂRI CORESPUNZĂTOARE ÎN VEDEREA INTENSIFICĂRII PREOCUPĂRILOR ÎN ACEST DOMENIU, PENTRU FOLOSIREA ÎNTR-UN MOD ATRACTIV ȘI INSTRUCTIV A TIMPULUI LIBER ȘI A VACANȚELOR, PENTRU CĂLIREA FIZICĂ, DEZVOLTAREA ARMONIOASĂ ȘI PREGĂTIREA VIITOARELOR PERFORMANȚE SPORTIVE.

Cutezătorii LA BRAȘOV

Cine spune că, aflat la poalele munților, Brașovul este mai tîrziu gazdă a primăverii? Inexact. Revista noastră, «Cutezătorii», reprezentată de mai mulți redactori, prozatori și poeți, s-a întîlnit la Brașov nu cu una singură, ci cu două primăveri... Prima, zvăpăiată și efervescentă, umplu orașul cu flori. A doua, simbolizată de prezența la o consfătuire de lucru a redacției a peste 300 de pionieri, emoționați că se află față în față cu cei care se străduiesc să redacteze revista lor atît de dragă.

După o însuflețită ședătoare literară, au luat cuvîntul la discuții peste 70 de «cutezători brașoveni». Propunerile, sugestiile lor pentru munca noastră de viitor le-am notat cu grijă. Ele se întîlnesc cu propriile noastre gînduri, de a face revista cît mai interesantă și mai atractivă.

La Brașov a avut loc prima consfătuire a «Cutezătorilor» cu cititorii. În curînd altele, în alte orașe ale țării.

Cea de-a doua „primăvară" de la Brașov.

FLUIERUL IANCULUI

de ION LĂNCRĂNJAN

În pantheonul neamului, Avram Iancu ocupă un loc de frunte, erou între eroi. Era un bărbat tînăr cînd a intrat în vîltoarea luptelor de la 1848, era la vîrsta cînd alţii abia dacă se gîndesc să-şi croiască un drum în viaţă. Era plămădit dintr-un anumit aluat, însă era copil de moţi, era mlădiţă dintr-un trunchi viguros, era sortit luptei, dăruirii. În sufletul său învăpăiat a trăit mai puternic poate decît oriunde sufletul pătimaş al Transilvaniei — amestecul acela rar, de delicateţe şi de dîrzenie, acel aliaj scump, dintre limpezimea gîndului şi intensitatea dăruirii, acea dorinţă de nestrămutat, de a merge pînă la capăt pe un anumit drum. Bălcescu, celălalt stîlp al dăruirilor totale şi definitive, era lucid, era altfel şi a trăit altcum toate momentele grele ale bătăliilor pe care le-a dus. Şi înfrîngerea a trăit-o altcum, dominîndu-şi durerile, în vreme ce Iancu n-a putut — nici n-a încercat, ce-i drept — să-şi mlădieze deziluziile, să se împace, De aceea n-a plecat nicăieri, de aceea a stat aicea şi-a umblat prin munţi cîntînd din fluierul său fermecat şi blestemat, pe care îl aud şi-acum vuind prin văi ori de cîte ori privesc de pe dealurile natale Cetatea Bălgradului şi «Ţara de piatră» a moţilor.

Şi dacă durerea sa a fost atît de mare, e pentru că gîndul căruia i se dăruise era al unui neam întreg. De aceea l-a surpat, de aceea a îmbătrînit atît de repede bărbatul acela falnic şi netemător, care a învins pînă la urmă sfărîmăturile trecătoare ale vîrstelor, rămînînd ceea ce a fost de la începuturi — un erou.

În mormîntul de la Ţebea, pe care cresc flori, nu doarme un învins, ci un învingător, un precursor al îndreptăţirilor de azi.

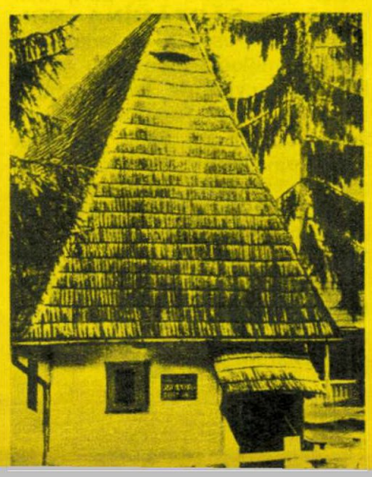

AVRAM IANCU (1824—1872) DEMOCRAT REVOLUŢIONAR ROMÂN, UNUL DINTRE CONDUCĂTORII REVOLUŢIEI DE LA 1848—1849 DIN TRANSILVANIA. S-A NĂSCUT LA VIDRA, ÎN MUNŢII APUSENI, DIN PĂRINŢI ŢĂRANI. A STUDIAT DREPTUL LA CLUJ. A FOST UNUL DINTRE INIŢIATORII ŞI ORGANIZATORII ADUNĂRILOR DE LA BLAJ DIN 30 APRILIE, 15—17 MAI ŞI 15—25 SEPTEMBRIE 1848 ŞI CONDUCĂTORUL CETELOR ÎNARMATE DE ŢĂRANI ŞI DE MINERI DIN MUNŢII APUSENI, ÎN RÎNDURILE CĂRORA ŞI-A CÎŞTIGAT O MARE POPULARITATE. ÎN TIMPUL DESFĂŞURĂRII REVOLUŢIEI DIN TRANSILVANIA EL A DEVENIT CONDUCĂTORUL OŞTIRII ŢĂRĂNEŞTI REVOLUŢIONARE, ÎN FRUNTEA CĂREIA A ORGANIZAT TEMEINIC APĂRAREA MUNŢILOR APUSENI.

CA ŞI ALŢI REVOLUŢIONARI ROMÂNI TRANSILVĂNENI CARE SE APROPIAU DE CONCEPŢIA POLITICĂ A LUI NICOLAE BĂLCESCU, AVRAM IANCU CONSIDERA NECESARĂ UNIREA FORŢELOR REVOLUŢIONARE ALE CELOR DOUĂ POPOARE, ROMÂN ŞI MAGHIAR, ÎN LUPTA ÎMPOTRIVA DUŞMANULUI COMUN, ABSOLUTISMUL HABSBURGIC.

DUPĂ ÎNFRÎNGEREA REVOLUŢIEI, BOLNAV ŞI ADÎNC ÎNDURERAT DE NEDREPTĂŢILE CE SE FĂCEAU ŢĂRANILOR, A CĂROR ELIBERARE REALĂ NU O PUTUSE VEDEA ÎNFĂPTUITĂ, EL A RĂMAS PRINTRE MOŢI. A FOST ÎNMORMÎNTAT LA ŢEBEA, ÎN MUNŢII APUSENI, LÎNGĂ GORUNUL LUI HORIA (FOTOGRAFIA DE MAI SUS — JOS: PORTRETUL IANCULUI ŞI CASA NATALĂ)

PRAVILI

Ziduri galbene de fumuri în pribeagă răsucire
De la Argeş spun cuvinte de domni tainici; ctitorii,
Ale inimii şi minţii, şi puterii de iubire
Pentru cumpene de veacuri şi-nţelepte armonii.

Glas pornit întru-nvăţare şi cuvînt pentru fecior
Neagoie înscrie-n carte vrednic harul de domnie,
Doar Manole şade-n turle ca în rai deasupra lor
Soarele îi e aproape, jos izvoare-n agonie.

De la Argeş spre cinstire, cărţi întru slăviri s-au scris,
Pravili tinere pe veacul moştenirilor de carte
Şi la margini de zidire unde viaţa trece-n vis
Iscălesc cuvînt de slavă de la Argeş mai departe.

DUMITRU M. ION

ȘAPTE ZILE CARE AU EMOȚIONAT PRIMĂVARA*

de **OCTAV PANCU IAȘI**

De vreme ce există nu numai un anotimp, ci o vîrstă a primăverii — vîrsta cutezanței voastre, prieteni — n-a mirat pe nimeni întîlnirea cu o «**SĂPTĂMÎNĂ A PRIMĂVERII**», mai ales că întîlnirea v-am datorat-o tot vouă, binecunoscuți și apreciați specialiști în compli-

catele probleme de chimie a florilor și zîmbetelor, de balistică a zborului păsărilor și visurilor.

Am fost martorii unei săptămîni pe care dragostea voastră pentru natură, sentimentul că frumosul din jur poate găsi în voi făurari și ocrotitori, a prefăcut-o într-o sărbătoare purtînd numele anotimpului născut el însuși dintr-un toast sărbătoresc: «vivat, crescat, floreat!»

Inițiatorii și organizatorii — **CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR** și **MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI** — cunoscîndu-vă bine, și-au făcut, mai mult ca sigur, o socoteală pe cît de simplă, pe atît de exactă. Iat-o: dacă în această săptămînă fiecare dintre voi va planta un puiet sau se va îngriji de un strat de flori sau doar de-o singură floare, va învăța un cîntec sau o poezie despre soare și vînt, frumusețe și bucurie, atunci... ei bine, atunci «**SĂPTĂMÎNA PRIMĂVERII**» își va merita cu prisosință numele, iar mașinile de calculat vor număra cîteva milioane de zîmbete în plus pe planeta aceasta a noastră care are, credeți-mă, teribil de multă nevoie de așa ceva. Sarcina ducerii la bun sfîrșit a unei atari acțiuni v-a revenit vouă — și rîndurile de față se vor un omagiu pe care vi-l aducem pentru că v-ați împlinit datoria într-un chip care face cinste numelui de școlar, de pionier.

Fără pretenția de a realiza ceea ce se numește de obicei o anchetă, am notat mai multe opinii în legătură cu «**SĂPTĂMÎNA PRIMĂVERII**». Și iată aici cîteva:

PROF. UNIV. DR. DOCENT **VASILE SONEA**

— Un mare savant spunea că «**DACĂ OAMENII VOR PIERDE GRĂDINILE, SE VOR PIERDE PE EI ÎNȘIȘI**», adică se vor simți lipsiți de o parte din ceea ce îi face mai buni, mai puri, mai generoși. Savantul acesta, nimeni altul decît marele atomist Robert Oppenheimer, era îngrijorat pentru că orașele moderne alungă tot mai departe de ele oazele de lumină, parfum și culoare care sînt grădinile. În acele clipe de îngrijorare, probabil că el vă uitase pe voi, copiii. Pentru că și datorită vouă, oamenii nu vor pierde grădinile, și astfel se vor găsi mereu pe ei înșiși, mai buni, mai puri, mai generoși. «**SĂPTĂMÎNA PRIMĂVERII**» este o dovadă. Am venit în mijlocul pionierilor ca să le aduc cuvînt de laudă pentru atît de frumoasa lor acțiune și mă întorc ducînd cu mine imaginea unor copii harnici, iubind natura, gata s-o îmbogățească și s-o apere.

VASILE BOCA, PROFESOR, COMUNA BOTOȘANA, JUDEȚUL SUCEAVA:

— Pusă în formulă, «**SĂPTĂMÎNA PRIMĂVERII**» = 7 zile de vîrf ale dragostei copiilor noștri pentru natură. Anul are însă 365 zile. Iar viața... La școala din comuna noastră, pionierii și școlarii își apropie pentru întreaga viață acest admirabil sentiment. Deținem un lot experimental de jumătate de hectar. Pe acest teren, copiii învață să planteze puieți, să-i altoiască, să

recolteze diverse soiuri de legume si flori. Ținem permanent o strînsă legătură cu Grădina botanică din Cluj. Alcătuim un uriaș ierbar. Avem o mică grădină botanică a noastră cu aproximativ 500 de specii de plante. Facem schimb de semințe cu alții. Numai cu Iașul am schimbat 75 de specii de semințe, plante spontane și cultivate. Așadar... de la **«SĂPTĂMÎNA PRIMĂVERII»** la anul întreg, la anii de școală, la toată viața!

DUMITRU DASCĂLU, ELEV, CLASA A VII-A, BUCUREȘTI

— Îmi plac proverbele și zicătorile. Închid în ele diamante din înțelepciunea poporului. Aș așeza și **«SĂPTĂMÎNA PRIMĂVERII»** sub semnul unui bătrîn proverb: Acela care spune că omul care n-a plantat măcar un pom, care n-a sădit măcar o floare, nu și-a făcut datoria. Să nu rîdeți de mine: după ce am plantat împreună cu întreg detașamentul cîteva zeci de puieți, mi-a ieșit în palmă, de la hîrletul cu care nu-s obișnuit, o mică bătătură. Am arătat-o la toată lumea... o socotesc ca pe un fel de distincție... Ea îmi spune că am început să-mi fac datoria... Sînt foarte emoționat...

...Întocmai așa cum e și reporterul.

Pentru că a și văzut primul mugur pe ramul firav al unui puiet plantat de voi.

Pentru că a și văzut prima pasăre intrînd în căsuța construită de voi.

Pentru că a văzut într-o creangă înflorită de april bucuria voastră de a fi copiii unui pămînt unde primăvara se simte la ea acasă.

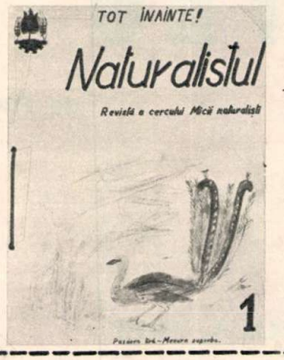

„FORMIDABILA AVENTURĂ A LUI TIC, TÎNĂRUL NATURALIST, ÎN EPOCA REPTILELOR"

AVEȚI ÎN IMAGINE, REPRODUSĂ FOTOGRAFIC, COPERTA REVISTEI **«NATURALISTUL»**, PUBLICAȚIE EDITATĂ (CITIȚI: SCRISĂ CALIGRAFIC, CU TOCUL) DE CĂTRE ELEVII ÎNDRĂGOSTIȚI DE NATURĂ AI ȘCOLII DIN COMUNA ȘIEU, JUDEȚUL CLUJ. CUPRINDE ARTICOLE, RECENZII PE TEME DE ȘTIINȚE NATURALE. BA CHIAR UN... ROMAN: **«FORMIDABILA AVENTURĂ A LUI TIC, TÎNĂRUL NATURALIST, ÎN EPOCA REPTILELOR»**.

«CUTEZĂTORII» FELICITĂ PE REDACTORII ȘI COLABORATORII **«NATURALISTULUI»** URÎNDU-LE PASIONANTE AVENTURI ÎN EPOCA MINUNATĂ A CUNOAȘTERII, A SETEI DE A ȘTI.

PENTRU CEASURILE VOASTRE LIBERE

cărți

1) **«DACII»** — HADRIAN DAICOVICIU
2) **«DIN VREMURI VOIEVODALE»** (povestiri istorice) — VICTOR EFTIMIU
3) **«HIPERBOLOIDUL INGINERULUI GARIN»** și **«AELITA»** — A.N. TOLSTOI
4) **«ÎNDELETNICIRI PRACTICE»** — DRAGA NEAGU
5) **«ÎNTÎLNIRI DIN PRIMUL VIS»** (povestiri) — V. BĂRAN

teatru

1) **«BALTAGUL»** (dramatizare după romanul lui M. Sadoveanu) — TEATRUL MIC, BUCUREȘTI
2) **«IO MIRCEA VOIEVOD»** — TEATRUL DE STAT — ORADEA
3) **«SÎNZIANA ȘI PEPELEA»** — TEATRUL DE STAT — TG. MUREȘ
4) «**VRĂJITORUL DIN OZ**» — TEATRUL TINERETULUI — PIATRA NEAMȚ

cinema

1) **«RĂPIREA FECIOARELOR»** și **«RĂZBUNAREA HAIDUCILOR»** (continuarea aventurilor descrise în producția anterioară a lui DINU COCEA — «HAIDUCII»).
2) **«TOM ȘI JERRY»** (film de desene animate american).
3) **«DOCTORUL AUMĂDOARE»** (producție a studiourilor sovietice după basmul lui KORNEI CIUKOVSKI).
4) **«LEUL AFRICAN»** (documentar american de știință popularizată).

„ROZETELE
Cutezătorii
MARELE NOSTRU CONCURS DE PUBLICISTICĂ AȘTEAPTĂ SCRISORILE VOASTRE

televiziune

Spicuiri din programul de televiziune

— JOI 25 APRILIE — **SCRISOARE PE PORTATIV** (Emisiune muzicală)

— VINERI 26 APRILIE — **ANTOLOGIE ȘCOLARĂ**, (ecranizarea nuvelei «Alexandru Lăpușneanu» de C. Negruzzi).

— DUMINICĂ 28 APRILIE — **LA ȘASE PAȘI DE O EXCURSIE** (Emisiune concurs).

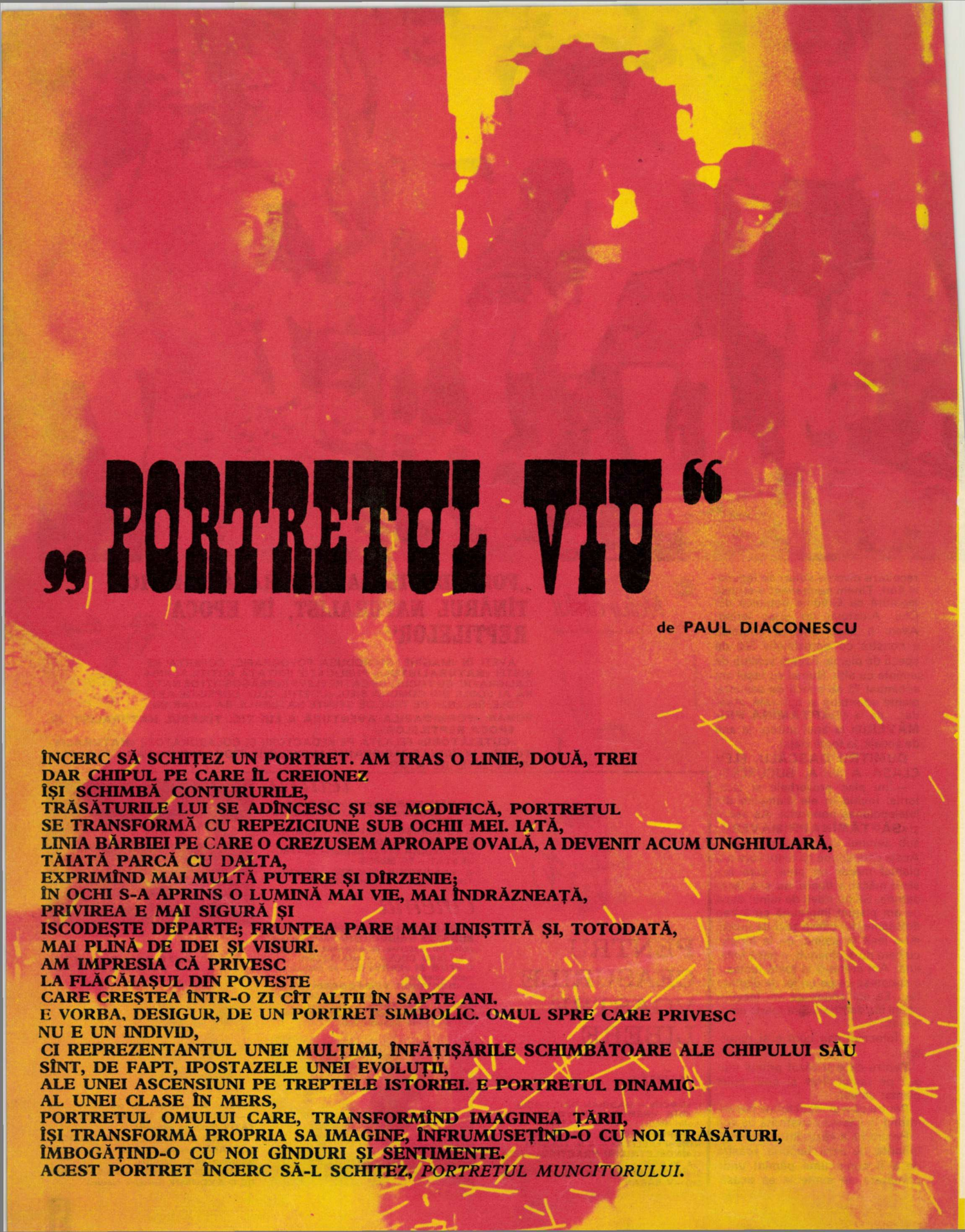

„PORTRETUL VIU"

de PAUL DIACONESCU

ÎNCERC SĂ SCHIȚEZ UN PORTRET. AM TRAS O LINIE, DOUĂ, TREI
DAR CHIPUL PE CARE ÎL CREIONEZ
ÎȘI SCHIMBĂ CONTURURILE,
TRĂSĂTURILE LUI SE ADÎNCESC ȘI SE MODIFICĂ, PORTRETUL
SE TRANSFORMĂ CU REPEZICIUNE SUB OCHII MEI. IATĂ,
LINIA BĂRBIEI PE CARE O CREZUSEM APROAPE OVALĂ, A DEVENIT ACUM UNGHIULARĂ,
TĂIATĂ PARCĂ CU DALTA,
EXPRIMÎND MAI MULTĂ PUTERE ȘI DÎRZENIE;
ÎN OCHI S-A APRINS O LUMINĂ MAI VIE, MAI ÎNDRĂZNEAȚĂ,
PRIVIREA E MAI SIGURĂ ȘI
ISCODEȘTE DEPARTE; FRUNTEA PARE MAI LINIȘTITĂ ȘI, TOTODATĂ,
MAI PLINĂ DE IDEI ȘI VISURI.
AM IMPRESIA CĂ PRIVESC
LA FLĂCĂIAȘUL DIN POVESTE
CARE CREȘTEA ÎNTR-O ZI CÎT ALȚII ÎN SAPTE ANI.
E VORBA, DESIGUR, DE UN PORTRET SIMBOLIC. OMUL SPRE CARE PRIVESC
NU E UN INDIVID,
CI REPREZENTANTUL UNEI MULȚIMI, ÎNFĂȚIȘĂRILE SCHIMBĂTOARE ALE CHIPULUI SĂU
SÎNT, DE FAPT, IPOSTAZELE UNEI EVOLUȚII,
ALE UNEI ASCENSIUNI PE TREPTELE ISTORIEI. E PORTRETUL DINAMIC
AL UNEI CLASE ÎN MERS,
PORTRETUL OMULUI CARE, TRANSFORMÎND IMAGINEA ȚĂRII,
ÎȘI TRANSFORMĂ PROPRIA SA IMAGINE, ÎNFRUMUSEȚÎND-O CU NOI TRĂSĂTURI,
ÎMBOGĂȚIND-O CU NOI GÎNDURI ȘI SENTIMENTE.
ACEST PORTRET ÎNCERC SĂ-L SCHITEZ, *PORTRETUL MUNCITORULUI.*

Îi se spune Pavel-baci. «Am coborît în mină la 15 ani ca să împing vagonete. Aveam 25 de ani cînd a izbucnit greva din 1929. A fost un an greu. Sub ochii mei, la doi pași de mine, au căzut Anton, Barta și alți ortaci, am fost arestat și tîrît în procese, azvîrlit în închisoare. A fost anul în care mi-am înțeles rostul în viață.

— Era greu să înțelegi rostul vieții, Pavel-baci?

— În anii aceia era tare greu. Mulți din ortacii mei nu știau a scri și a citi. De cum începea toamna și pînă în primăvară nu mai vedeam lumina zilei decît la sărbători. Din tată-n fiu nu știam altceva decît să tăiem cărbune, să încărcăm vagoneți, să ne păzim de accidente... Atît. În anul acela am învățat însă că rostul vieții mele e altul.

Pavel-baci are obrazul colțuros și brăzdat de cute ca un corăbier trecut prin multe furtuni. Un corăbier a cărui stea polară a fost, din acel an sîngeros, lupta pentru demnitate, hotărîrea de a schimba chipul strîmb al orînduirii de atunci... Trăsăturile lui păstrează și azi, adînc săpate, dîrzenia și voința omului care a doborît nu numai ziduri de cărbune, ci și zidurile apăsătoare ale unei societăți nedrepte.

În Valea Jiului, într-o casă înconjurată de flori, trăiește un om albit de nopțile minei.

...De cîte ori vara, în valurile galben-roșcate de grîu văd legănîndu-se siluetele argintii ale combinelor, îmi amintesc chipul maistrului de la «Semănătoarea», uzina de pe malul Dîmboviței. Nu mai e tînăr, dar îl văd întotdeauna însuflețit și vioi, alergînd de la o secție la alta, cu șapca trasă pe-o ureche. Cînd am căutat un om care să-mi vorbească de începuturile uzinei, am fost trimis la el.

— Uzina s-a născut din vreo patru-cinci făbricuțe naționalizate în 1948. Partidul mi-a încredințat sarcina transportului și montării utilajelor. Erau utilaje vechi, uzate, dar după numai cîteva luni a apărut prima semănătoare românească, mică și modestă, trasă de cai.

Maistrul nu vorbește nimic despre el, dar îmi povestesc alții cu cîtă abnegație a participat la actul naționalizării, cum a muncit zi și noapte pentru ca din cîteva fabrici vechi să ia ființă o fabrică nouă. Erau anii grei ai reconstrucției, anii primelor planuri economice de stat, erau primii pași ai țării pe calea socialismului. Nopțile nedormite atunci au lăsat urme pe chipul maistrului, dar totodată anii aceia au înscris pe fața lui semnele unei mari bucurii, bucuria unor împliniri visate de mult, bucuria unei certitudini cîștigată prin efort și pasiune. Și astfel noi trăsături s-au adăugat acestui portret în mișcare.

...Printre mii și mii de constructori am cunoscut la Porțile de Fier un tînăr care trăiește «la înălțime». Sub ochii lui crește barajul de beton care zăgăzuiește Dunărea. În cabina unei macarale-turn, la zeci de metri deasupra pămîntului, brațele tînărului prelungite prin brațul de oțel al macaralei, ridică mii și zeci de mii de kilograme, gigantice piese de metal care sînt montate în masivul cenușiu al barajului. Cu precizia unui ceasornicar care ridică cu penseta rotițe minuscule și arcuri ca firul de păr, el se joacă cu tonele mînuind manetele și pedalele uriașei macarale. În munca aceasta i se cer siguranța și rapiditatea în gîndire ale unui pilot de avion, cunoștințe de mecanică și luciditate ca unui inginer, dar mai ales mult curaj îmbinat cu calm și stăpînire de sine.

— Am învățat meseria la Combinatul Siderurgic de la Galați. Tot acolo mi-am terminat și liceul la cursurile serale.

Trăsăturile lui au căpătat mobilitatea gîndurilor care îi străbat mintea, între sprîncene apare din cînd în cînd cuta adîncă a concentrării, iar privirea e deschisă și atotcuprinzătoare, obișnuită să vadă dincolo de zările fluviului, dincolo de contururile hidrocentralei care se înalță sub privirile și brațele lui.

*

Portret viu, mereu în mișcare, mereu înfrumusețat ca însuși peisajul țării. Cine ar putea să-l zugrăvească din cîteva linii fără să rămînă în urma acestei imagini mereu schimbătoare, mereu mai nobilă? Și totuși, rămîn săpate pe acest chip dinamic cîteva trăsături definitiv înscrise de-a lungul anilor: demnitatea bătrînului miner, certitudinea și pasiunea maistrului de la «Semănătoarea», luciditatea visătoare a tînărului macaragiu. Sînt însemnele unui portret moral cucerit în timp, prin lupte, sacrificii și eforturi, un portret dăruit generațiilor ce vin, generații care îl vor îmbogăți cu noi trăsături de mîndrie și demnitate.

Desen de POMPILIU DUMITRESCU

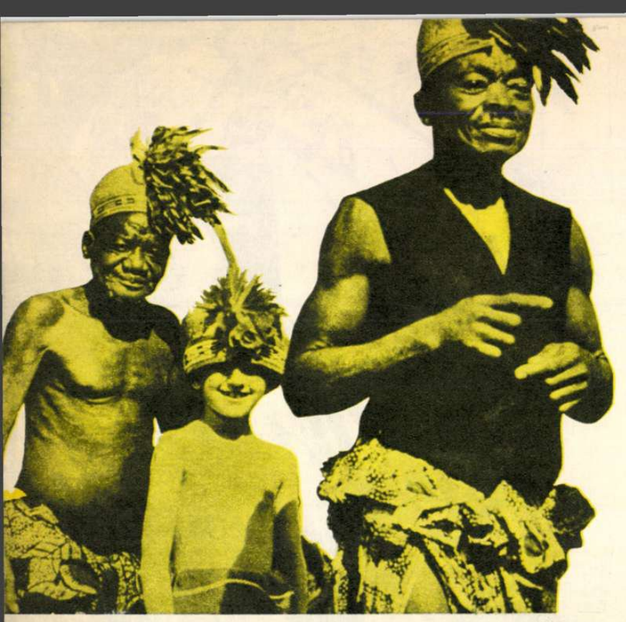

La 8 ani BICHON FRANCIS FIEVET

DEVINE EXPLORATOR ÎN SAVANA ȘI JUNGLA AFRICANĂ

Deseori, cînd citești o carte cu întîmplări neobișnuite retrăiești multă vreme peripețiile eroului preferat și nu o dată ai vrea chiar să te afli în locul lui. Cine nu l-a îndrăgit oare pe băiatul din minunata «CARTE A JUNGLEI» a scriitorului RUDYARD KIPLING, care a legat prietenii de neuitat cu cele mai temute fiare! Sau cine n-a făcut măcar o călătorie imaginară prin ținuturi îndepărtate unde leul, pantera sau tigrul se află nu în cușca menajeriei, ci chiar la ele acasă. Bine, bine veți spune, în lumea imaginației toate aventurile sînt posibile.

2

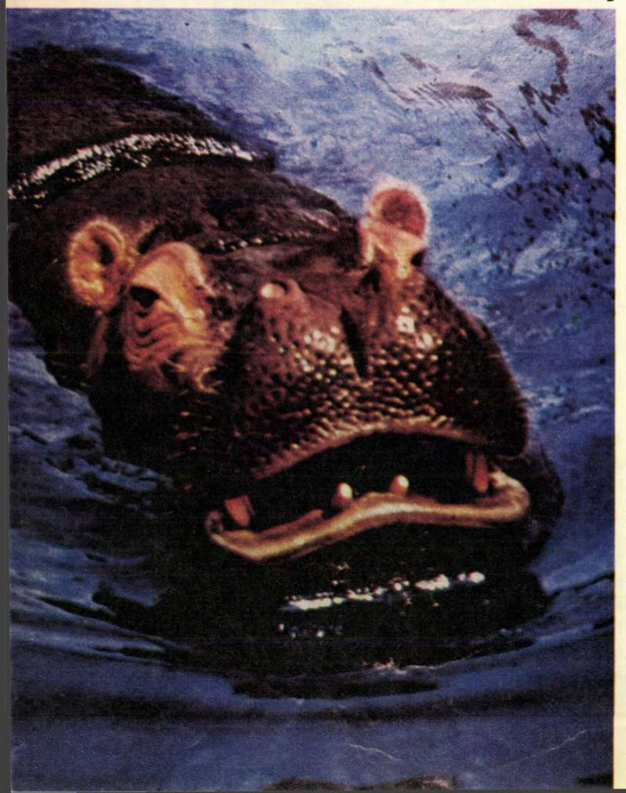

Și totuși copilul BICHON FRANCIS FIEVET, de origine franceză, este eroul unor peripeții asemănătoare care s-au întîmpinat aievea. Ani de-a rîndul a călătorit alături de părinții săi între ecuator și tropice, prin hățișurile îndepărtate ale junglei africane. Micul explorator a cunoscut viața junglei, a cercetat-o cu pasiune și curiozitate proprii copilăriei, ajungînd să descopere chiar și unele taine din viața animalelor.

Dacă ar fi întrebat care-i cartea care i-a plăcut cel mai mult, BICHON FRANCIS FIEVET ar răspunde cu siguranță: lumea ciudată a animalelor privită prin lentilele binoclului sau prinsă pe pelicula aparatului de filmat.

Iată, această vietuitoare pe a cărei «îmbrăcăminte» au coborît parcă aproape toate culo-

3

rile curcubeului (foto 4), este o șopîrlă africană. Ca s-o prindă în obiectiv, lui Fievet i-au trebuit cîteva zile de așteptare. A fost răsplătit din plin căci «margouillat» (aceasta e porecla ei) i-a pozat destul de supusă. In timpul călătoriei sale, Francis a legat multe prietenii. El spune că se pot lega și prietenii de felul acesta (foto 6). Ele sînt ciudate, ce e drept, dar rămîn de neuitat.

4

Gigantica broască țestoasă are mai mult de 100 de ani, băiatul numai opt.

...Cunoscîndu-i pe băștinașii MABUTU din Congo, Fievet și-a dat seama că sînt oameni prietenoși (foto 1). Cînd a poposit printre ei, aceștia i-au oferit bucuroși un coif împodobit cu multicolore pene de papagal. În schimb, locuitorii din tribul TCHAD sînt mari iubitori ai dansului. Ritmul tam-tam-ului e atît de antrenant încît nu poți sta deoparte (foto 8).

Dacă în junglă îți trebuie multă atenție — căci surprizele nu sînt prea ușor de întîmpinat, se ivesc la tot pasul — savana îți poate oferi de la început priveliști de neuitat. În desele incursiuni pe care FRANCIS le-au

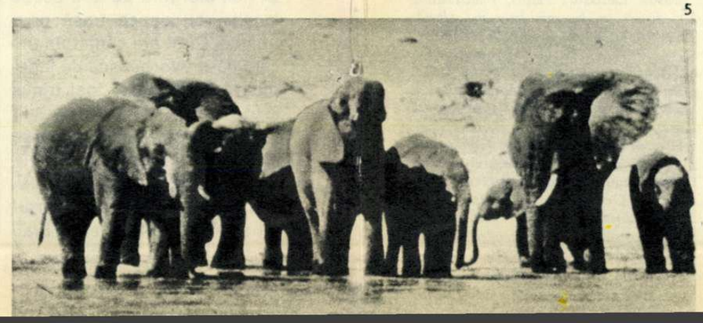

5

făcut în savană l-au însoțit și cîțiva copii ai băștinașilor. Acolo au văzut cum se comportă la ele acasă zebrele. Ca să le poată «vizita», vechea mașină cu care familia FIEVET a colindat ani de-a rîndul a trebuit să îmbrace strai asemănător cu acela al «gazdelor» (foto 3). Viața și obiceiurile acestor ierbivore i-au lăsat multe impresii, dar

7

mult mai mult l-au fascinat elefanții (foto 5) și mai ales leii. El a avut ocazia să observe în «liniște» cîteva familii. Aparatul de filmat care l-a însoțit și de data aceasta a avut de lucru ore de-a rîndul. Cea mai frumoasă imagine din cele culese se pare a fi aceasta pe care o reproducem și noi (foto 9). Privind ochii leoaicei care-și hrănește puii ne putem da seama că acea cunoscută zicală despre devotamentul cu care își îngrijește ea... urmașii este perfect adevărată. Un amănunt: comportările sale și ale puilor au fost observate de Fievet timp de două luni!

Dacă viața leilor poate fi observată «în liniște», ca să poți surprinde în obiectiv bivolul african îți trebuie cu adevărat mult mai mult curaj. Acest animal este mai periculos chiar decît... leul (foto 7).

...Și acum, o mică surpriză. Puiul din fotografia noastră (foto 2), cîntărește peste o tonă! Este un pui de hipopotam. Nu e încă prea primejdios, fiindcă dinții săi sînt deocamdată destul de mici.

Imaginile pe care noi le-am publicat aici după revista Paris-

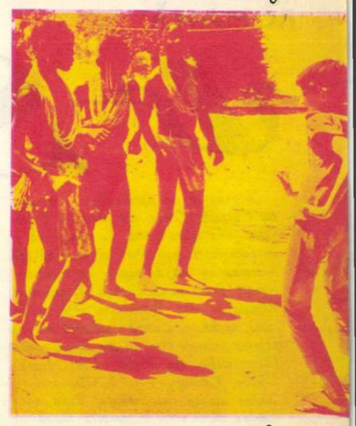

8

Match au fost surprinse de BICHON FRANCIS FIEVET într-una din călătoriile sale mai vechi. Unde se află eroul nostru acum, cînd are 11 ani? Într-o nouă expediție plină de peripeții, împreună cu părinții săi, pe alte meleaguri ale Africii. Junglele și savanele mai au încă multe mistere pe care micul explorator vrea să le dezlege.

Itinerar prezentat de **ECATERINA ROȘCA**

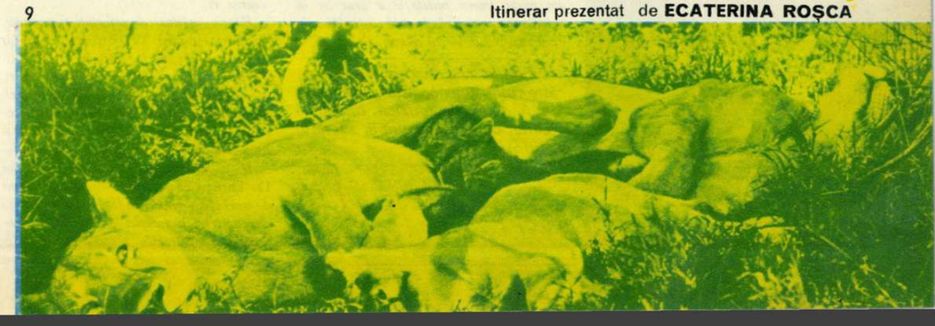

9

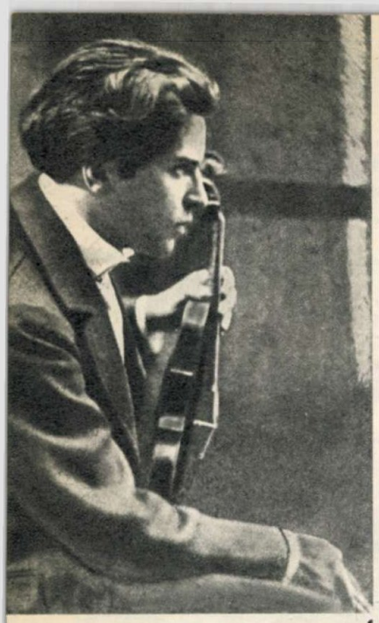

1

2

1) GEORGE ENESCU...

2)... ŞI ALĂTURI UN AFIŞ, DATÎND DIN PERIOADA DE DINAINTEA PRIMULUI RĂZBOI MONDIAL, ANUNŢÎND PRIMUL CONCERT DE VIOARĂ DAT DE GEORGE ENESCU.

3) UN AFIŞ ISTORIC CARE ANUNŢĂ PRIMUL CONCERT DAT DE SOCIETATEA FILARMONICĂ ROMÂNĂ.

4) MAESTRUL GEORGE ENESCU ÎMPREUNĂ CU VIOLONISTUL IEHUDI MENUHIN.

5) DIRIJORUL MIRCEA BASARAB LA PUPITRUL FILARMONICII.

6) ORCHESTRA SIMFONICĂ A FILARMONICII DE STAT «GEORGE ENESCU».

7) UN CONCERT DEOSEBIT DIRIJAT DE VESTITUL COMPOZITOR ITALIAN PIETRO MASCAGNI. D. DINICU II. PREDA BAGHETA.

SOCIETATEA FILARMONICA ROMANA

Duminecă 15 Decembre 1868

LA 1 ORA DUPĂ AMIAZĂ

PRIMUL CONCERT SIMFONIC

ÎN SALA ATHENEULUI ROMÂNU

PROGRAMMA

PARTEA I

1 Uvertură din Coriolan . . . Beethoven

2 Notturno din Visul unei nopţi de vĕră . . . Mendelssohn

3 Simfonia Nr. 2 în mi bemol major . . . Haydn

a) Adagio-Vivace assai.

b) Adagio.

c) Menuetto.

d) Vivace.

PARTEA II

4 Uvertură din Flautul magicu . . . Mozart

5 Andante con moto . . . Mendelssohn

6 Simfonia Nr. 6 în fa majoru (Pastorală) . . . Beethoven

a) Sosirea la ţeră; sentimentele plăcute ce se nasc la vederea ţerei.

b) Sunet pe marginea unui riuleţu.

c) Petrecere ţerănească.

d) Furtună; ţipătu.

e) Cântări păstoreşti; sentimentele de recunoscinţă după furtună.

Orchestra va fi dirigiată de D. EDUARD WACHMANN, capul Orchestrei Societaţei.

Preciul locurilor: Locul 1, 7 Sf. Locul 2, 3 Sf.

Biletele se pot afla de Mercuri 13 ca curentă până Sâmbătă 16 ca, la 8 ore sera, la Librăria Danielopolu, Pasagiul Român, Hotel Hugues, Piaţia Teatrului şi magasinele de muzică A. Gobaur, Cullen Mangiuli, 37; er Duminecă de dimineaţă, la casă, în Sala Athenéului.

DD. Membri fondatori ai Societăţei potu asemenea redrage bilete la her personal de la librăria Danielopolu, Mercuri până Sâmbătă sera.

COMITETUL SOCIETĂŢEI.

3

O SUTĂ DE ANI DE LA ÎNFIINŢAREA SOCIETĂŢII MUZICALE „FILARMONICA ROMÂNĂ"

Sărbătorile

În ziua de 29 aprilie 1868, în casele lui Costache Ghica, din preajma Cişmigiului, era mare zarvă. Se adunaseră 54 de entuziaşti susţinători ai muzicii spre a semna un act de naştere cu totul neobişnuit: fondarea «Societăţii Filarmonicii Române» din Bucureşti. *Pe vremea aceea, orchestra noastră simfonică se situa printre primele formaţii din lume, fiindcă filarmonicile din Berlin, Los Angeles, Boston, Chicago, Paris şi alte formaţii celebre astăzi s-au înfiinţat după 1868. Curînd după aceea se votaseră statuetele, iar în luna decembrie, fără nici un sprijin oficial, 41 de orchestranţi, sub bagheta lui* Eduard Wachmann, *făcură să răsune la Bucureşti muzica lui* Haydn, Mozart, Beethoven.

Drumul afirmării Filarmonicii *n-a fost de loc uşor. Instituţia nu dispunea de săli de repetiţie şi de concert corespunzătoare, biletele se vindeau greu, dirijorul copia singur partiturile de orchestră şi se ingrijea de afişe, lefurile se plăteau instrumentiştilor doar cîteva luni pe an (atît cît durau concertele). Cu toate aceste piedici, încă de la început,* Eduard Wachmann, *numit dirijorul orchestrei, a desfăşurat o amplă activitate, aducînd în rîndul ei tineri talentaţi, formînd solişti. În anul 1870,* Filarmonica *participă la un mare eveniment muzical: susţine un* «Festival Beethoven» *cu prilejul împlinirii unui secol de la naşterea compozitorului.*

condus Orchestra Filarmonicii *prezentînd publicului nostru* «Poema Română».

Filarmonica *începuse să-şi cucerească simpatia auditorilor. Numele primilor solişti români apărură pe afişe* (Elena Bibescu, Constanţa Romalo). *Lucrările marilor compozitori ai lumii îşi fac loc în programele* Filarmonicii. *Neînţelesul pe atunci* Richard Wagner *era nelipsit de pe afişele noastre. Capodopera sa (opera* «Parsifal») *s-a executat (fragmentar) în însă promovarea creaţiei originale şi a interpreţilor români. În timpul său, la pupitrul* Filarmonicii, *apar rînd pe rînd dirijorii* Eduard Caudella, Alfred Alessandrescu, Ion Nonna Otescu *precum şi cîţiva virtuoşi ca* Aurelia Cioancă, Mircea Bîrsan, Teofil Demetriescu. *Este perioada cînd* George Enescu *apare de nenumărate ori pe podiumul* Filarmonicii. *Tot acum începe să se afirme şcoala noastră naţională de compoziţie.*

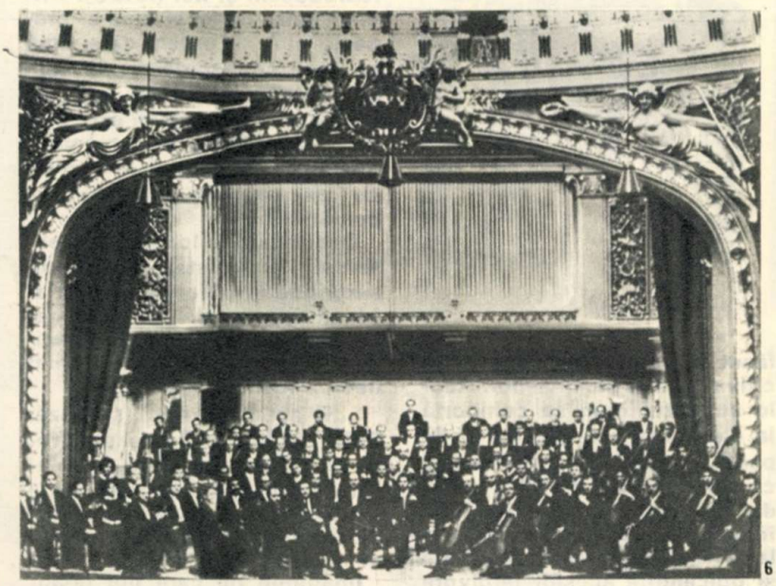

6

La iniţiativa lui D. Dinicu, *orchestra, în colaborare cu corul* Carmen, *a prezentat pentru prima dată în ţara noastră* Simfonia a IX-a de Beethoven.

După primul război mondial, un tînăr dirijor a cucerit o unanimă preţuire: George Georgescu. *Începînd din 1920 şi pînă la moartea sa (1964) acest mare animator al vieţii noastre muzicale a ridicat* Filarmonica *la rangul de formaţie mondială. Chiar de la începutul carierei a întreprins turnee peste hotare şi a impus atenţiei generale orchestra bucureşteană. Schimburile internaţionale au devenit acum tradiţionale. Cei mai mari dirijori şi interpreţi ai lumii au colaborat cu* Filarmonica. *Pînă şi bătrînul* Richard Strauss *a preluat de trei ori bagheta în fruntea formaţiei.*

După 1945, Filarmonica *a devenit o instituţie de stat. În condiţiile noii orînduiri sociale, orchestra dobîndea prestigiul de primă formaţie a ţării. Curînd se adăugă orchestrei un grup de solişti de stat, un cor academic, un cvartet vocal, un lectorat muzical şi formaţia de muzică populară* Barbu Lăutarul. *Astfel,* Filarmonica *a devenit un puternic focar de cultură. Turneele sale în Anglia, Franţa, U.R.S.S. Austria, Grecia, R.D. Germană, Suedia, Finlanda, Iugoslavia, Ungaria, Cehoslovacia etc. i-au adus orchestrei simfonice laurii consacrării artistice,* Filarmonica *noastră situîndu-se printre marile ansambluri ale lumii. Astăzi, sub bagheta unor tineri dirijori ca* Mircea Basarab, Mihai Brediceanu *şi* Mircea Cristescu, Filarmonica George Enescu *slujeşte cu pasiune muzica românească contemporană, afirmînd arta noastră interpretativă în contextul artistic universal.*

EUGEN VICOS

5

Dar cea mai emoţionantă sărbătoare din viaţa tinerei instituţii a avut loc în primăvara anului 1898, cînd tînărul George Enescu, *în vîrstă numai de 17 ani, a sala* Ateneului *la numai doi ani de la crearea ei.*

Bătrîn, măcinat de suferinţi şi greutăţi, dirijorul Eduard Wachmann *a predat bagheta, în 1906, lui* Dimitrie Dinicu. *Cu acest entuziast al muzicii româneşti a început «a doua tinereţe» a orchestrei. S-a obţinut o subvenţie din partea* Ministerului Instrucţiunii Publice, Filarmonica *a devenit un instrument activ de educaţie a marelui public. Prin grija lui* D. Dinicu *au fost organizate medalioane de mari compozitori, au fost realizate cicluri de concerte, a început programarea concertelor populare, cu preţuri reduse. Meritul deosebit al lui* D. Dinicu *rămîne*

Tinerilor «Cutezători», un îndemn către culmi luminoase în arta sunetelor. A cuteza în muzică, înseamnă a cînta, din adîncul inimii, adevărul vieţii!

Mircea Basarab

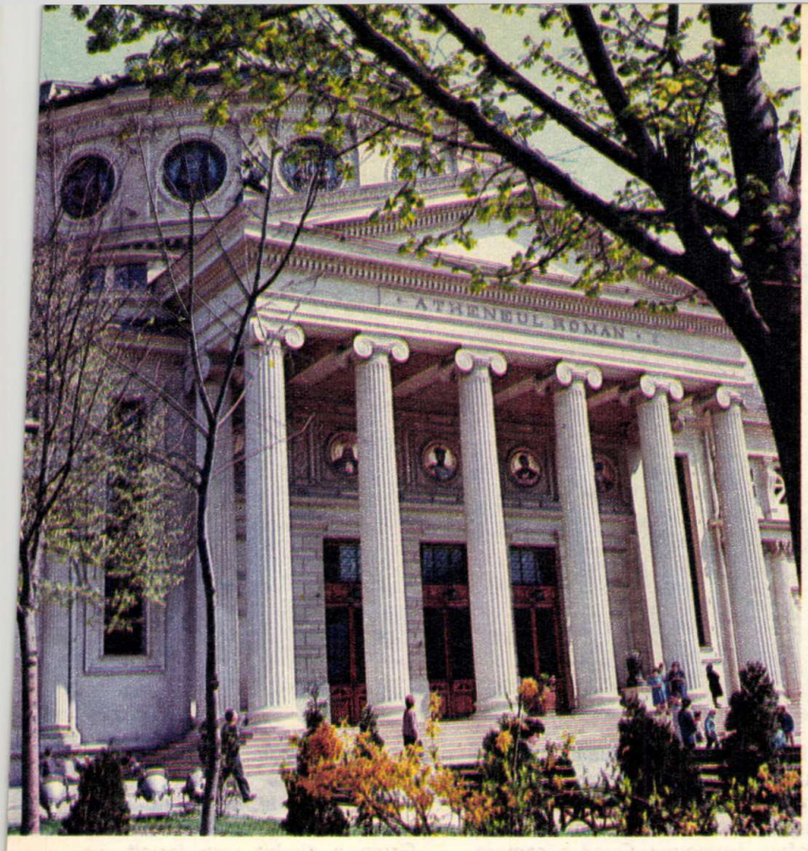

SOARELE DE PRIMĂVARĂ POLEIEȘTE BĂTRÎNELE ZIDURI ALE ATENEULUI

Ateneul muzicii

4

Cui nu-i este familiară impunătoarea clădire a Ateneului Român? *Nu e necesar să fii bucureștean ca să simți, privind imaginea lui, măsura frumuseții sale arhitectonice, trăinicia, echilibrul armonios al formelor, simbol parcă al forței, al ritmului în care se desfășoară întreaga viață culturală a capitalei.*

Sediul de decenii al Filarmonicii bucureștene, *numele* Ateneului *se identifică cu înseși momentele de înălțare a muzicii românești. Sub cupola* Ateneului *a răsunat primul și ultimul opus enescian; sub cupola* Ateneului, *arcușul fermecat al aceluiași artist a zguduit auditoriul; pe estrada* Ateneului *au fost interpretate, în primă audiție mondială, operele tuturor muzicienilor români care au crescut în jurul lui* Enescu, *care au cinstit prin creația lor numele marelui muzician.*

Paginile de mare glorie internațională a Ateneului Român *încep însă o dată cu concursurile și festivalurile* «George Enescu» *care transformă Bucureștiul timp de trei săptămîni într-o reală capitală a muzicii contemporane. La fiecare trei ani, sute de tineri pianiști, violoniști, cîntăreți din toate continentele sosesc la București pentru a se întrece în spiritul marilor idei ale artei enesciene.*

Pentru zeci de tineri interpreți români — Dan Iordăchescu, Radu Lupu, Dan Grigore, Varujan Cozighian, Marina Krilovici, Viorica Cortez-Guguianu, Ion Buzea — *concursurile enesciene au fost prima treaptă a zborului care i-a lansat pe orbita marilor valori ale muzicii universale.*

Cupola Ateneului *este corolată de o minunată frescă ce surprinde cîteva dintre marile momente ale istoriei poporului român. Sutele de mii de pagini din marea muzică ce a răsunat de-a lungul timpului, sub această cupolă, au fost închinate de generațiile de muzicieni geniului creator, spiritualității acestui popor, impunătoarei sale lupte pentru demnitate, viață, creație.*

Consultant ION POP - BĂLENI muzicolog

MOZAIC

- La 26 octombrie 1886 s-a pus piatra fundamentală a PALATULUI ATENEULUI ROMÂN.
- Un mare animator al culturii românești, patriot înflăcărat, cel care a luptat cu toată puterea pentru construirea ATENEULUI, a fost CONSTANTIN ESARCU.
- Actuala sală a ATENEULUI s-a construit în două etape: între 1886—1889 cînd s-a zidit clădirea propriu-zisă și cupola și 1893—1897 s-a completat cu o anexă.
- În interior, la parter ATENEUL are o rotondă care servește de vestibul sprijinită de 12 coloane de marmură roz așezate în cerc.
- Cele patru scări în spirală care se formează din vestibul, sînt construite din marmură de Carrara.
- În anul 1930, sala ATENEULUI a fost înzestrată cu o orgă din banii donați de GEORGE ENESCU și de alți muzicieni români și realizați din concerte speciale.
- 396 concerte, la care au participat 188 653 persoane, au avut loc la ATENEU în anul 1966.

7

ÎN SALA DE CONCERTE REPETIȚIILE VOR FI CURÎND RELUATE

CEI MAI BUNI DIN EUROPA

de **CONSTANTIN DIACONU**

De ce să nu mărturisim deschis: pentru noi totul a fost o «bombă». Şi asta numai din cauza lor, a handbaliştilor de la «Steaua» şi-a antrenorilor echipei. Pentru că nici mai înainte, nici măcar atunci cînd avionul TAROM a decolat de pe aeroportul Băneasa cu destinaţia Frankfurt, ducîndu-i să-şi dispute întîietatea cu cele mai renumite

echipe din Europa, nici unul dintre ei nu s-a grăbit să zică HOP! ca să auzim şi noi. Aşa că de unde era să ştim că vor «sări» şi încă peste două obstacole atît de mari ca formaţia vest-germană *Gummerbach* (cîştigătoarea ediţiei de anul trecut) şi redutabila echipă cehoslovacă *Dukla-Praga*. Ne-am trezit într-o sîmbătă seara urmărind surprinşi şi cu inimile palpitînd de emoţie acel meci spectaculos şi pasionant, acea luptă dramatică, de mare uzură fizică şi nervoasă, în care Oţelea şi coechipierii săi au reuşit pînă la urmă să «scrie» certificatele de naştere ale celor 2 goluri cu care i-au depăşit pe renumiţii handbalişti cehoslovaci de la *Dukla-Praga*.

Unde se aflau cei mai buni handbalişti din Europa! În mijlocul Bucureştiului, pe Calea Plevnei, la Clubul sportiv «Steaua»! Şi noi să nu ştim! În ziua în care acelaşi avion TAROM i-a readus în patrie (nu numai pe ei, ci şi mult rîvnitul trofeu, frumoasa *Cupă a campionilor europeni*, m-am grăbit să-i reproşez lui Gruia, vechea noastră cunoştinţă:

— Bine, dom'le, de ce nu ne-ai spus pînă acum?!...

Gruia a zîmbit (era fericit, ca toţi ceilalţi de altfel):

— Crede-mă, nu ştiam nici eu. N-am fost siguri că vom învinge, în schimb am fost hotărîţi să învingem. Şi asta nu de-atunci, de cînd am pornit spre Frankfurt, ci cu multe luni înainte...

Nu i-am întrebat, dar acum sînt convins că atît handbaliştii de la «Steaua», cît şi cei doi antrenori ai lor cunosc bine multe proverbe. Şi nu e vorba numai de acela care spune «Să nu zici hop pînă nu sări!», ci şi de altele precum «Pisica cu clopoţei nu prea prinde şoricei», «Cine tace, bine face!» şi tot aşa mai departe. Ce bine ar fi dacă proverbele astea ar ajunge şi pe la urechile fotbaliştilor noştri!...

Mult rîvnitul trofeu, Cupa campionilor europeni. Împrejur, cîştigătorii ei, handbaliştii de la «Steaua», împreună cu rudele şi prietenii care i-au întîmpinat la sosirea pe aeroportul Băneasa. Foto: **GHE. VINŢILĂ**

PETRE LUSCALOV

OSTROVUL LUPILOR

ROMAN FOILETON

Scatiul sări la vîsle şi dintr-o singură mişcare a lopeţilor întoarse barca cu botul spre remorcherul care sosea. Ghemuit în barcă ca o pisică gata să sară, Babuşcă îl aştepta. Şi remorcherul sosi cu duduitul asurzitor al motoarelor. Babuşcă se desfăcu fulgerător şi, aruncîndu-se în apă, se prinse de scara remorcherului.

— L-am prins! gemu el, în timp ce Scatiul apropia încet, încet barca de pîntecul ruginit al remorcherului care, împreună cu ei, înainta acum spre stufărişuri.

— Urcă-te sus, Babuşcă! strigă Scatiul prinzîndu-se şi el de scară. Vin şi eu. Să leg numai barca!

Babuşcă urcă scara de fier şi sări pe puntea remorcherului. Uşa magaziei, în care bătrînul marinar îi aruncase pe cei doi băieţi, era larg deschisă şi se bălăbănea la fiecare legănare a vasului. În jurul unui colac gros de frînghie, aruncat în mijlocul punţii, cîteva sticle goale de vin se rostogoleau de colo pînă colo, sunînd ciudat pe scîndurile

• OSTROVUL LUPILOR • 118

putrede şi uscate. Uşa cabinei pilotului era şi ea larg deschisă şi se lovea mereu de peretele cabinei cu un scrîşnet ruginit.

Uşor ca o umbră, Babuşcă sări peste colacul de frînghie şi ocolind sticlele făcu un pas pe scara care cobora în cabina pilotului. Privind în jos se opri şi scoase un strigăt înăbuşit de spaimă. Lîngă cîrmă, răsturnat pe spate, cu braţele larg desfăcute, cu gura căscată bătrînul Murfatlar în cămaşa lui marinărească, murdară şi pătată de ulei, zăcea mort, ciuruit de gloanţe din cap pînă în picioare. Scatiul apăru ca o umbră lîngă Babuşcă.

— Ce-i? întrebă el în şoaptă... De ce ai strigat?

— Pri... Priveşte!... se bîlbîi Babuşcă, neîndrăznind să schiţeze nici o mişcare... Bă... Bătrînul Murfatlar...

Dînd cu ochii de bătrînul care zăcea pe podeaua cabinei, Scatiul se îngălbeni la faţă şi cu o voce stinsă şi înfrigurată, abia înţînă:

— L-a omorît cineva. S-o ştergem, Babuşcă! Şi încă repede.

Ca la o comandă, cei doi băieţi urcară treptele scării care duceau afară, săriră peste colacul de frînghie răsucit pe punte şi-apoi într-un salt fantastic se aruncară peste bordul remorcherului. Căzură amîndoi deodată, bufnind, în fînul din barcă. Scatiul se ridică şi dezlegă barca cu mîini tremurătoare. Remorcherul ţîşni înainte şi luntrea rămasă în urmă pendulă de cîteva ori pe crestele valurilor, ţîşnite de sub vas. Cu motoarele duduind în plin, remorcherul se îndepărtă şerpuind besmetic pe întinderea de apă nesfîrşită a ghiolului. Privind în urma lui, cei doi visleau tăcuţi şi încordaţi. Trăgînd la vîsle, nici Scatiul şi nici Babuşcă nu bănuiau că în curînd aveau să fie singurii martori care ştiau ce se întîmplase la bordul micului vas. Şi totuşi, cei

Va fi sau nu gol?...

Un exercițiu de gimnastică la sală (după cum se vede ținuta vestimentară a gimnaștilor cuprindea, obligatoriu, și cravată).

DIN ISTORIA SPORTULUI NOSTRU ȘCOLAR

PRIMA SERBARE DE GIMNASTICĂ

În școlile noastre sportul a fost totdeauna îndrăgit și practicat de către elevi. Dar dacă la început el constituia mai mult un divertisment, cu timpul devine o preocupare căreia i se acordă atenție și seriozitate: încep să se organizeze serbări, concursuri și campionate școlare oficiale în care elevii fie că-și etalau în fața publicului aptitudinile sportive, fie că își disputau cu ardoare întîietatea în diverse discipline sportive. Fiind convinși că o scurtă istorie a acestor dispute, a modului lor de organizare și desfășurare v-ar trezi nu numai curiozitatea, ci, totodată, ar constitui pentru voi și un îndemn în cultivarea celor mai frumoase tradiții sportive ale elevilor din școlile noastre, că mulți dintre voi doresc să afle numele

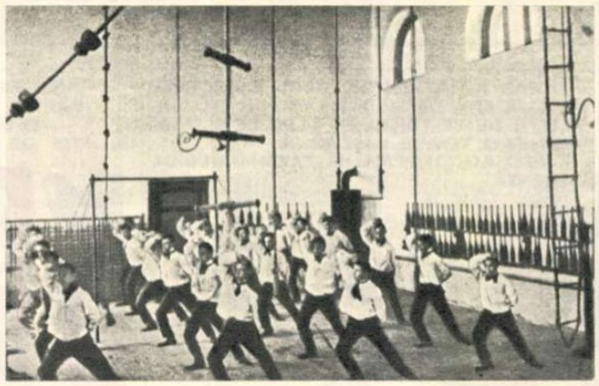

«eroilor» primelor concursuri și campionate școlare, precum și recordurile realizate de-a lungul timpului, ne-am hotărît s-o publicăm în cîteva numere ale revistei, apelînd la acte și documente de vîrsta oamenilor cu părul alb.

*

26 mai 1896. Zi memorabilă în istoria gimnasticii practicată de elevii din țara noastră. Această disciplină sportivă avea în școlile românești o tradiție de aproximativ 40 de ani. Dar niciodată pînă atunci nu se organizase vreo întrecere oficială.

În curtea **Liceului «Gheorghe Lazăr»** *din București se aflau în acea frumoasă zi de primăvară 200 dintre cei mai buni gimnaști din școlile Capitalei, sosiți aici pentru a demonstra în fața sutelor de elevi, părinți și profesori, frumusețea și utilitatea acestui sport. Programul, care a durat cîteva ore, a înregistrat un remarcabil succes.* **Exercițiile de atîrnare la frînghie, cele de la paralele, exercițiile libere cu bastoane de fier, cadrilul în marș** *și altele, executate în grup sau individual, într-un sincronism și-o armonie desăvîrșită, au fost îndelung aplaudate. În încheiere, echipele școlare au prezentat cîteva jocuri distractive «în premieră», deosebit de amuzante și care, după aceea, au fost practicate în mai toate școlile:* **«rătăcirea mingiei», «prinderea celui de al treilea», «a pățit-o bietul Nică!»** *etc.* **«Un adevărat obiect de curiozitate, o adevărată festivitate, mai ales pentru elevi, care aveau să vadă pentru prima oară o astfel de serbare...»** *Așa își începe un ziar al vremii reportajul referitor la această primă și memorabilă manifestare sportivă oficială despre care putem spune că e una dintre «pietrele» puse la temelia tuturor celorlalte concursuri și campionate de gimnastică desfășurate mai tîrziu în școlile din țara noastră.*

ION MUNTEANU

TABELA DE MARCAJ

„CUPA PRIMĂVERI" LA CONSTANȚA

LA PALATUL SPORTURILOR DIN CONSTANȚA, PRECUM ȘI PE TERENURILE ÎN AER LIBER DIN APROPIERE, 180 DE PIONIERI ȘI ELEVI (CLASELE V—VIII) DIN BUCUREȘTI, PLOIEȘTI, BUZĂU, MEDGIDIA ȘI MUNICIPIUL GAZDĂ, ȘI-AU DISPUTAT, TIMP DE TREI ZILE, SPRE SFÎRȘITUL VACANȚEI, ÎNTÎIETATEA LA HANDBAL, BASCHET ȘI VOLEI ÎN CADRUL «CUPEI PRIMĂVERII». PE LOCURILE ÎNTÎI S-AU CLASAT: *LA HANDBAL FETE* — REPREZENTATIVA MUNICIPIULUI BUZĂU; LA HANDBAL BĂIEȚI — REPREZENTATIVA MUNICIPIULUI CONSTANȚA; LA VOLEI FETE — REPREZENTATIVA MUNICIPIULUI CONSTANȚA; LA BASCHET FETE — ECHIPA ȘCOLII SPORTIVE NR. 1 BUCUREȘTI. SE POATE SPUNE ÎNSĂ CĂ, DE FAPT, CÎȘTIGĂTORI AU FOST TOȚI SPORTIVII CARE, PE LÎNGĂ FAPTUL CĂ AU AVUT PRILEJUL SĂ SE ÎNTREACĂ ÎN CADRUL UNEI ASEMENEA COMPETIȚII OFICIALE DE ANVERGURĂ (ORGANIZATĂ IREPROȘABIL DE CĂTRE CONSILIUL JUDEȚEAN AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR CONSTANȚA), AU VIZITAT ÎMPREUNĂ APROAPE ÎNTREG LITORALUL, NUMEROASE MONUMENTE ISTORICE DIN LOCALITATE, AU LEGAT STRÎNSE PRIETENII.

doi băieți nu cunoșteau încă multe lucruri. Ei ar fi rămas surprinși să afle că așa-zisul profesor pe care ei îl aduseseră la «Ostrovul Lupilor», făcuse parte la început din aceeași bandă cu Vînătorul și Bărbosul, iar Chiorul nu era altcineva decît fratele lui Max. Totul mersese ca pe roate, pînă în ziua cînd traulerul «Regina Mării» acostase în port, purtînd la bord ceasurile de aur trecute prin contrabandă. Atunci Chiorul se hotărî ca împreună cu Profesorul să-l tragă pe sfoară pe Vînător și pe Max, fratele său. Cu o oră mai înainte de timpul fixat ca întreaga bandă să se urce pe bordul remorcherului, Profesorul dădu lovitura de unul singur și fugi cu ceasurile de aur, spre «Ostrovul Lupilor» unde avea întîlnire cu Chiorul. Prinzînd de veste, Vînătorul și Max îl ajunseră din urmă cu o barcă cu motor, puseseră mîna pe ceasuri și-l pedepsiră pe complicele trădător prin moartea groaznică pe care o cunoaștem.

Scatiul și Babușcă habar nu aveau de toate aceste amănunte. Ei lopătau acum de zor spre gura canalului care ducea spre stăvilar.

Deodată cei doi băieți auziră departe, în gura canalului, un bîzîit ușor și peste cîteva clipe pe apele ghiolului apăru un mic punct negru care se apropia de ei cu repeziciune.

— Privește, Babușcă! strigă vesel Scatiul dînd drumul vîslelor și sărind în picioare. E șalupa lui nenea Vlad. Vine spre noi! adăugă el, agitînd brațele deasupra capului și începînd să strige:

— Aici!... Aici, nene Vlad!... Sîntem aici!...

Babușcă aruncă vîslele și, lucru neașteptat la el, începu să sară ca o broască prin fînul din barcă, făcînd tumbe și țipînd și el cît îl țineau puterile.

(Va urma)

TERRA II

Scenariu de TUDOR POPESCU
ilustrații de ALBIN STĂNESCU

REZUMATUL CAPITOLELOR PRECEDENTE: RACHETA «LUCEAFĂRUL» A PORNIT CĂTRE ASTEROIDUL R.M.-12. ÎN COSMOS CEI DE PE «LUCEAFĂRUL» AU SALVAT DOI NAUFRAGIAȚI, EȘUAȚI PE O RACHETĂ. «NAUFRAGIAȚII» ERAU DE FAPT DOI BANDIȚI CARE URMĂREAU SĂ ÎNCURCE PLANURILE EROILOR NOȘTRI. INTERVIN DOI EXTRAPĂMÎNTENI CARE-I TRANSPORTĂ PE TOȚI PE PLANETA LOR CE SE NUMEȘTE, CURIOS, TOT... TERRA!

— LĂSAȚI-NE SĂ IEȘIM, CĂ ALTFEL!...
— NE FACEȚI DE RÎS! SPUNE RAMIRO. EI NE REPARĂ RACHETA ȘI VOI LE FURAȚI OBIECTELE DE AUR.

ÎN PARCURI, ÎN PIEȚE, LA INTERSECȚIA MARILOR BULEVARDE, ERAU PUSE STATUI ȘI STATUIETE DE AUR CU OCHII DIN PIETRE SCUMPE. CEI DOI BANDIȚI SE DUCEAU SĂ LE FURE.

— BRILIANTELE ASTEA SÎNT O AVERE!
— NE FACEM OAMENI!

ACEASTĂ «ATRACȚIE» SPRE OBIECTELE DE AUR ERA DE NEÎNȚELES PENTRU SAVANȚII DE PE TERRA II, CARE LE SUPRAVEGHEAU TOATE MIȘCĂRILE.
— IERI AU LUAT CU EI TACÎMURILE DE LA MASĂ.

PROFESORUL RUNTH ȘI SITUS AVEAU PĂRERI DIFERITE:
— O BOALĂ CIUDATĂ ACEASTĂ ATRACȚIE DE NEEXPLICAT! SPUNE RUNTH.

— FURĂ TOT CE GĂSESC. SE PREGĂTESC DE PLECARE!
— TREBUIE SĂ DUCEM OBIECTELE ÎNAPOI, SPUNE RAMIRO.

— RAMIRO, AI ASCUNS VALIZA CU AUR, SPUNE CEL CARE AMENINȚĂ CU REVOLVERUL.

— DAȚI-NE VALIZA! NU VĂ PRIVEȘTE CE FACEM!
— POFTIM!

— VĂ SATUR EU DE AUR! INTERVINE ȘI BĂDIN.

— FOARTE DES I-AM VĂZUT PRACTICÎND ACEST JOC DUR! SPUNE SITUS MIRAT.

(Va urma)

IMPORTANT!

ÎNCĂ DIN PRIMELE ZILE ALE LUNII APRILIE AU ÎNCEPUT SĂ SOSEASCĂ ÎN REDACȚIE LUCRĂRI LA CONCURSUL «MINI-TEHNICUS». ÎNCEPÎND CU NUMĂRUL ACESTA VOM PUBLICA FOTOGRAFIILE CELOR MAI IZBUTITE CONSTRUCȚII.

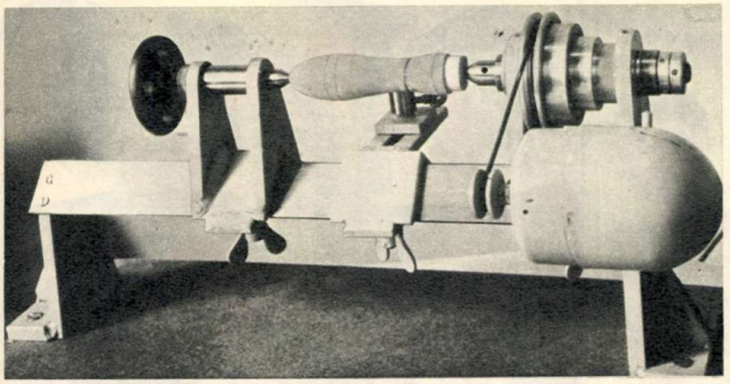

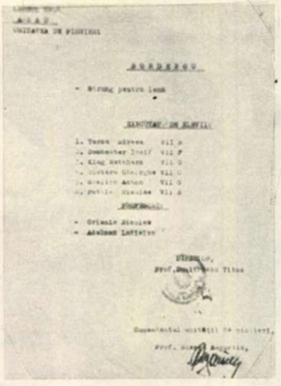

MINITEHNICIENI! NU UITAȚI!

OBIECTELE DESTINATE CONCURSULUI MINITEHNICUS TREBUIE SĂ PORNEASCĂ SPRE REDACȚIE ÎNSOȚITE DE FIȘA TEHNICĂ ȘI ADEVERINȚĂ PÎNĂ LA DATA DE 30 APRILIE 1968 (DATA POȘTEI). ÎMPACHETAȚI CU GRIJĂ OBIECTELE TRIMISE PRIN POȘTĂ, PE CÎT E POSIBIL TRIMITEȚI-LE PRIN DELEGAȚI. ADRESAȚI-VĂ CONSILIILOR ORGANIZAȚIEI DE PIONIERI CARE VĂ VOR DA TOT SPRIJINUL.

Un moment impresionant la Bod: asamblarea navei «F.Z. Bod», care la ora aceasta a luat drumul spre redacția noastră.

Iată și o pasionată minitehniciană: Anca Iștan, elevă în clasa a V-a a Școlii generale nr. 7 din Brașov. *Obiectul cu care se prezintă la concursul MINI-TEHNICUS, aparat de radio portativ cu tranzistori.*

URMÎND EXEMPLUL SIBIULUI, ÎN ȚARĂ AU ÎNCEPUT SĂ IA FIINȚĂ GRUPURILE „MINITEHNICUS-CUTEZĂTORII"

Cei 27 minitehnicieni s-au întîlnit zilele trecute la Palatul pionierilor. După ce li s-a citit articolul din revista «Cutezătorii» privitor la felul în care s-a organizat grupul **MINITEHNICUS-CUTEZĂTORII** din Sibiu, precum și apelul redacției către județe, municipii, orașe și comune, minitehnicienii din Brașov au aprobat cu entuziasm formarea unui grup asemănător și în municipiul lor, devenind **al doilea oraș pe țară în care a luat naștere un grup minitehnicus.**

Ei au ales comisia permanentă alcătuită din elevii: **TOPOR VIORICA — Școala generală nr.9 , PAPUC SANDU — Școala generală nr. 12 și HUCEANU GHEORGHE**, un coleg mai mare, bun tehnician, crescut la cercul Palatului pionierilor, în prezent elev la **Școala profesională «Tractorul».** Grupul va fi condus de tehnicianul **CONSTANTINESCU TIBERIU** și profesorul **IȘFAN ALEXANDRU.**

Din comuna Bod (județul Brașov), ne-au parvenit 16 brevete de participare la concursul **MINI-TEHNICUS.** De aceea cei 16 minitehnicieni din Bod au hotărît să formeze un grup **MINITEHNICUS-CUTEZĂTORII, fiind astfel prima comună din țară** care a adoptat această inițiativă. Din comisia permanentă fac parte elevii **TOHĂNEANU NICOLAE** și **ZSILINSZKY EUGEN.** Conducătorul grupului este profesorul **GASTON IACOB.**

AFLĂM CĂ ȘI ÎN ALTE LOCALITĂȚI DIN ȚARĂ PIONIERII ȘI ȘCOLARII AU HOTĂRÎT SĂ CREEZE GRUPURI **MINITEHNICUS-CUTEZĂTORII.** ASTFEL, CHIAR ÎN ACEASTĂ CLIPĂ AM AFLAT PRIN TELEFON INTENȚIA DE FORMARE A GRUPURILOR **MINITEHNICUS** ÎN MUNICIPIUL TÎRGOVIȘTE ȘI COMUNA PUCIOASA-JUDEȚUL DÎMBOVIȚA. AMĂNUNTE ÎN NUMĂRUL VIITOR.

CLUBUL LOGICIENILOR

PROFESOR UNIVERSITAR
EDMOND NICOLAU
VĂ PROPUNE SPRE REZOLVARE DOUĂ PROBLEME DE LOGICĂ

DIN CE TRIB FACE PARTE?

Într-o insulă din Pacific trăiesc la un loc două triburi, A și B. Cînd copiii sînt mici, ei nu se deosebesc unii de alții. Se știe însă că în timp ce copiii din tribul A spun totdeauna adevărul, copiii din tribul B nu spun niciodată adevărul.

Într-o zi, în această insulă sosi un călător, care văzînd un grup de copii, întrebă pe unul dintre ei:

— Din ce trib ești tu?

Deoarece el nu înțelese răspunsul copilului, întrebă pe alt copil:

— Ce-a spus primul copil?

Răspunsul fu:

— A spus că este din tribul B.

Acum voi, dragi cititori, spuneți-ne, din ce trib face parte cel de al doilea copil?

CE A SPUS MUHAMED?

Califul Harun al Rașid avea o grădină nespus de frumoasă la care ținea atît de mult, încît dăduse poruncă ca oricine va rupe o floare din ea să fie pedepsit cu moartea. Într-o zi însă, intră și se plimbă în grădină Muhamed, filozoful, pe care califul îl prețuia nespus de mult pentru adînca lui înțelepciune. Cufundat în gînduri, Muhamed, din nebăgare de seamă, rupse o floare. Imediat caraulele îl luară și îl duseră în fața califului care se întristă nespus de mult. Dar cum nu putea călca

legea dată, Harun al Rașid spuse filozofului Muhamed:

— Ai călcat legea și trebuie să mori. Dar pentru că știința ta e foarte adîncă, îți dau următoarea posibilitate: te vei gîndi pînă mîine cînd îmi vei spune o propoziție. Dacă ea va fi adevărată, vei muri otrăvit, iar dacă vei spune ceva fals, vei fi spînzurat.

A doua zi, Muhamed se prezentă în fața califului și spuse o singură propoziție. Califul căzu pe gînduri și rămase așa multă vreme, după care zîmbi și îi dădu drumul lui Muhamed.

Ce i-a spus oare Muhamed?

MIU-AL-FLORILOR

Povestire în versuri de
ALEXANDRU MITRU și AUREL TITA
Desene: ION DEAC – CLUJ

«CU ILEANA BĂLĂIOARĂ, UN BOIER POCIT SE-NSOARĂ. FACE NUNTA CHIAR ACUM... SCAP-O, MIULE, ORICUM!»

«BINE, DAR PĂRINȚII EI?...» «EI SE TEM, CU DREPT TEMEI: PENTR-UN ZAPIS, ARĂTAREA I-NSPĂIMÎNTĂ CU-NCHISOAREA!»

«MĂI, TE VĂD CU O LĂUTĂ. ZI-I VREO SÎRBĂ, VREO BĂTUTĂ! VESELEȘTE-MI TOATĂ CASA, PÎNĂ S-O-MBRĂCA MIREASA!»

«FOAIE VERDE BOB DE LINTE, VAI DE SLUTUL FĂRĂ MINTE, CARE NU CUNOAȘTE MILA ȘI VREA DRAGOSTE CU SILA!»

«VEZI CĂ-ȚI SPARG LĂUTA-N CAP!» «LUA-TE-AR IELELE DE ȚAP! VREI NEVASTĂ O COPILĂ FRAGEDĂ CA O ZAMBILĂ?...»

FEDELEȘ ÎNDATĂ-L LEAGĂ PE BOIER DE O TELEAGĂ ȘI, CĂLĂRI, PE-AICI ȚI-I DRUMUL: SE TOPESC ÎN ZARI CA FUMUL...

«INIMA, VITEAZ ALES, CĂTRE TINE ÎMI DĂ GHES... MI-AI FĂCUT UN MARE BINE. HAI, RĂMÎI PE VECI CU MINE!...»

«COPILIȚĂ CA O FRAGĂ, ESTI FRUMOASĂ... MI-AI FI DRAGĂ, DAR SÎNT RELE PE PĂMÎNT ȘI MI-I SETE SĂ MAI CÎNT!...»

(Va urma)

Cutezătorii revistă săptămînală. Redacția și administrația: BUCUREȘTI, PIAȚA SCÎNTEII Nr. 1, telefon 17.60.10
Tiparul executat la COMBINATUL POLIGRAFIC «CASA SCÎNTEII»
Prezentare artistică: POMPILIU DUMITRESCU. Prezentare grafică: LUCIA SICOMAS
PREȚUL 1 LEU